

4

Fra ildovn til palads

Ugens vers

"Kommer det dertil, så kan vores Gud, som vi dyrker, redde os. Han kan redde os ud af ovnen med flammende ild og ud af din magt, konge" (Dan 3,17).

Introduktion

"Fyldt med Helligånden erklærer disse unge mænd på denne måde deres tro for hele nationen: han, som de tilbeder, er den eneste sande og levende Gud. At vise deres tro på denne måde er den mest veltalende præsentation af de principper, de følger. For at kunne vise afgudsdyrkere den levende Guds storhed og magt må hans tjenere åbenbare deres egen ærefrygt for Gud. De må gøre det helt klart, at han er den eneste, de ærer og tilbeder, og at intet, ikke engang frygten for at miste livet, kan få dem til at give efter for afgudsdyrkelse. Disse lærdomme spiller en direkte og vigtig rolle for vores erfaringer i de sidste tider" (Ellen White, *In Heavenly Places*, s. 149). Det kan godt være, vi synes, at dette at stå over for dødstrusler på grund af tilbedelse stammer fra en tid uden videnskabelig forståelse og fyldt med overtro; men Skriften åbenbarer, at i endetiden, når verden er meget "veludviklet", vil der ske noget lignende, og til den tid i verdensomspændende målestok. Ud fra vores studium af denne betretning kan vi altså opnå indsigt i de problemer, som Guds folk ifølge Skriften vil møde.

Ugens tekster

- Dan 3
- Åb 13,11-18
- 2 Mos 20,3-6
- 5 Mos 6,4
- 1 Kor 15,12-26
- Hebr 11

Billedstøtten af guld

Dan 3,1-7

Hvad mon det var, der motiverede kongen til at fremstille billedstøtten?

Der kan være gået omkring tyve år mellem drømmen i Daniel 2 og fremstillingen af billedstøtten af guld. Men det lader til, at kongen ikke kan glemme drømmen og det faktum, at Babylon er dømt til at blive erstattet af andre magter. Kongen er ikke tilfreds med kun at være hovedet af guld; han ønsker at blive symboliseret af en billedstøtte helt af guld for at fortælle sine undersåtter, at hans rige vil vare hele vejen ned igennem historien.

Denne stolte holdning minder om de menneskers, som byggede Babelstårnet. I deres arrogance forsøgte de at udfordre Gud selv. Og Nebukadnesar er ikke mindre arrogant. Han har opnået meget som hersker i Babylon, og han kan ikke leve med tanken om, at hans rige en dag skal gå til grunde. I et forsøg på at ophøje sig selv bygger han en billedstøtte, som skal symbolisere hans magt og derved måle hans undersåtters loyalitet. Selv om det ikke er tydeligt, om billedstøtten skal repræsentere kongen selv eller en afgud, må vi huske, at i oldtiden var skellet mellem politik og religion ofte meget uklart, hvis det i det hele taget fandtes.

Vi bør også huske, at Nebukadnesar har haft to muligheder for at lære den sande Gud at kende. For det første har han testet de unge jødiske mænd, og har fundet, at de er ti gange visere end Babels vismænd. Dernæst, efter at ingen andre eksperter var i stand til at minde ham om, hvad han drømte, har Daniel fortalt ham, hvad han havde tænkt, drømt og drømmens betydning. Og kongen har været nødt til at erkende Daniels Guds overmagt. Men overraskende nok forhindrer disse tidligere teologiske lærdomme ikke Nebukadnesar i at vende tilbage til afgudsdyrkelse. Hvorfor? Mest sandsynligt på grund af stolthed. Syndige mennesker er ikke villige til at erkende, at det, de materielt og intellektuelt opnår, er tomhed og dømt til at forsvinde. Ofte handler vi som små "Nebukadnesarer", når vi lægger alt for stor vægt på det, vi selv udretter, og glemmer, hvor ubetydeligt det er set i evighedsperspektiv.

Til at
tænke over

Hvordan kan vi, måske nærmest umærkeligt, komme til at falde i den samme fælde som Nebukadnesar?

Kald til tilbedelse

Dan 3,8-15
Åb 13,11-18

Hvilke paralleller ser vi mellem det, der skete på Daniels tid og det, der vil ske i fremtiden?

Billedstøtten af guld opstilles i Dura-dalen, som på akkadisk betyder et indhegnet sted. Dette "indhegnede" sted giver indtryk af at være en kæmpe stor hellighed. Og som om det ikke var nok, minder ildovnen i nærheden om et alter. Babylonisk musik er en del af liturgien. Syv slags musikinstrumenter nævnes som for at give indtryk af fuldkommenhed og effektivitet i tilbedelsesprogrammet.

I dag bliver vi fra alle sider bombarderet med opfordringer til at overtage nye livsstilsformer, nye ideologier, afstå fra vores loyalitet mod Guds autoritet, som den udtrykkes i hans ord, og overgive vores troskab til nutidige efterfølgere af Babylons rige. Verdens fristelser kan til tider synes overvældende; men vi bør minde os selv om, at vores yderste troskab tilhører vores Gud, som har skabt alt.

Ifølge den profetiske kalender lever vi i de sidste tider af vores jords historie. Åb 13 forkynder, at jordens indbyggere vil blive kaldt til at tilbede dyrets billede. Denne magt vil få "alle, store og små, rige og fattige, frie og trælle, til at sætte et mærke på deres højre hånd eller deres pande" (Åb 13,16).

Seks forskellige kategorier siges at erklære deres troskab over for dyrets billede: "store og små, rige og fattige, frie og trælle." Dyrets tal, som er 666, lægger også vægt på tallet seks. Det viser, at den billedstøtte, som Nebukadnesar lod opstille, kun er en illustration på, hvad det eskatologiske Babylon vil gøre i de sidste tider (se Dan 3,1 for brugen af tallene seks og tres). Det er derfor vigtigt, at vi nøje lægger mærke til, hvad der sker i beretningen, og hvordan Gud mægtigt styrer denne verdens begivenheder.

Til at
tænke over

Tilbedelse er ikke kun at bøje sig ned for noget eller nogen og åbenlyst erklære vores troskab. Hvordan kan vi, mere i det skjulte og umærkelige, komme til at tilbede noget andet end Gud?

Testet i ild

For de tre jødiske mænd er den afgudstilbedelse, som kongen kræver, en åbenlys forfalskning af tempeltilbedelsen i Jerusalem, som de havde oplevet i deres tidligere år. Selv om de har høje offentlige stillinger og er loyale mod kongen, sætter deres troskab mod Gud en grænse for deres loyalitet over for mennesker. De er villige til at blive ved med at tjene kongen som trofaste administratorer; men de kan ikke deltage i tilbedelsesceremonien.

2 Mos 20,3-6
5 Mos 6,4

Hvad siger disse tekster, som helt sikkert har haft indflydelse på det standpunkt, som de tre jødiske mænd tog?

Idet de fulgte kongens befaling, faldt alle ned og tilbad guldbilledet, da musikken spillede. Kun de tre, Shadrak, Meshak og Abed-Nego, turde være u lydige mod kongen. Med det samme bliver det fortalt til kongen. Anklagerne forsøger at gøre kongen vred ved at sige: (1) det var kongen selv, som havde sat disse mænd til at styre provinsen Babylon; (2) de jødiske mænd dyrker ikke kongens gud; og (3) de tilbeder ikke den guldstøtte, kongen har opstillet (Dan 3,12). Men på trods af sin vrede mod dem giver kongen dem endnu en chance. Kongen er villig til at gentage hele proceduren, så disse tre mænd kan ændre deres overbevisning og tilbede billedstøtten. Hvis de nægter, vil de blive kastet i ovnen med flammende ild. Kong Nebukadnesar afslutter sin appel med en meget arrogant udfordring: "Hvem er den gud, der så kan redde jer ud af min magt?" (Dan 3,15).

Velsignet med overnaturligt mod svarer de kongen: "Kommer det dertil, så kan vores Gud, som vi dyrker, redde os. Han kan redde os ud af ovnen med flammende ild og ud af din magt, konge. Og selv om han ikke gør det, skal du vide, konge, at vi ikke vil dyrke din gud, og at vi ikke vil tilbede den guldstøtte, du har opstillet" (Dan 3,17-18).

Til at
tænke over

Selv om de ved, at deres Gud kan redde dem, har de ingen garanti for, at han vil gøre det. Men uanset, så nægter de at adlyde kongens befaling, selv om de ved, at de kunne komme til at blive brændt levende. Hvordan kan vi få en sådan tro?

Den fjerde mand

Dan 3,19-27

Hvad sker der? Hvem er denne fjerde person i ilden?

Da Nebukadnesar havde smidt de trofaste jøder ind i ilden, overraskes han, da han ser en fjerde person inde i ovnen. Så godt han kan, identificerer kongen den fjerde som "en gudssøn" (Dan 3,25).

Kongen kan ikke sige mere; men vi ved, hvem den fjerde person er. Han viste sig for Abraham før ødelæggelsen af Sodoma og Gomorra, kæmpede med Jakob ved bækken Jabbok og viste sig for Moses i en brændende tornebusk. Han er Jesus Kristus i sin præ-inkarnerede skikkelse, som kommer for at vise, at Gud står sammen med sit folk i deres vanskeligheder.

Ellen White siger: "Men Herren glemte ikke dem, der tilhørte ham. Da hans vidner blev kastet ind i ovnen, viste Frelseren sig for dem i egen person, og de vandrede samme midt i ilden. Flammerne mistede evnen til at fortære, da han, som er herre over varme og kulde, kom til stede" (*Profeter og konger*, s. 247).

Og Gud siger gennem profeten Esajas: "Går du gennem vand, er jeg med dig, gennem floder, skyller de ikke sammen over dig; går du gennem ild, bliver du ikke forbrændt, flammen brænder dig ikke" (Es 43,2).

Vi elsker beretninger som disse; men de rejser også spørgsmål om andre, som ikke på mirakuløs måde blev reddet fra forfølgelse på grund af deres tro. Sådanne mennesker kender til den samme erfaring, som Esajas og Zakarias havde. De blev begge dræbt af ugudelige konger. Hele vejen ned igennem Bibelens historie og helt til vores tid har trofaste kristne været udsat for frygtelige lidelser, som ikke endte med en mirakuløs befrielse, men i en smertefuld død. Her har vi en beretning, hvor de trofaste blev reddet ved et mirakel; men vi ved, at sådan går det normalt ikke.

Hvad er på den anden side den mirakuløse befrielse, som alle Guds trofaste efterfølgere vil få, uanset hvad deres skæbne her måtte være? Se 1 Kor 15,12-26.

Til at tænke over

Hemmeligheden ved en sådan tro

Når vi tænker over den erfaring, Shadrak, Meshak og Abed-Nego oplevede, kan vi spørge os selv: "Hvad er hemmeligheden ved en så stærk tro?" Hvordan kunne de være villige til at blive brændt levende frem for at tilbede billedstøtten? Tænk over alle de forskellige måder, de kunne have fundet gode begrundelser for at bøje sig i overensstemmelse med kongens ordre. Men selv om de vidste, at de kunne komme til at dø, som det var sket for mange andre, stod de alligevel fast på deres overbevisning.

Hebr 11

Hvad lærer det os om, hvad tro er?

For at kunne udvikle en sådan tro må vi forstå, hvad tro er. Nogle mennesker har en kvantitativ opfattelse af tro; de måler deres tro på baggrund af de svar, de ser ud til at få fra Gud. De kører til indkøbscentret og beder Gud om at finde en parkeringsplads til dem. Hvis de finder en plads, når de når derhen, drager de den slutning, at de har en stærk tro. Hvis alle parkeringspladser var optaget, kan de komme til at mene, at deres tro ikke er stærk nok til, at Gud vil lytte til deres bønner. Denne opfattelse af tro er farlig; for den forsøger at manipulere Gud, og tager ikke Guds almagt og visdom i betragtning.

Men sand tro, som den viste sig hos Daniels venner, måles ved kvaliteten af vores forhold til Gud og den derpå følgende absolutte tillid til Gud. Ægte tro forsøger ikke at ændre Guds vilje, så den passer med vores vilje. I stedet overgiver den vores vilje til Guds vilje. Vi så, at de tre jødiske mænd ikke vidste med sikkerhed, hvad Gud havde beredt for dem, da de besluttede sig for at modsætte sig kongens befaling og forblive tro imod Gud. Det er dette, som virkelig kendetegner en moden tro. Vi udviser sand tro, når vi beder Gud om det, vi ønsker, men har tillid til, at han vil gøre det, der er bedst for os, selv om vi i øjeblikket ikke forstår, hvad der sker, eller hvorfor det sker.

Til at
tænke over

Hvordan kan vi opøve vores tro hver dag selv i de små ting, som kan hjælpe den til at vokse, så vi med tiden kan blive parate til større udfordringer? Hvorfor er prøvelserne i de små ting på mange måder de vigtigste?

Til videre studium

"Der kan drages betydningsfulde lærdomme fra de unge hebræeres oplevelser på Dura-sletten. I vor tid vil mange af Guds tjenere – til trods for deres uskyld – blive ydmyget og mishandlet af misundelige og fanatiske mennesker, som handler efter Satans tilskyndelse. Menneskenes vrede vil særlig blive rettet imod dem, der holder sabbatten i overensstemmelse med det fjerde bud, og til sidst vil der blive udstedt et verdensomspændende dekret om, at disse mennesker fortjener døden.

Den trængselstid, som ligger foran Guds folk, kræver en urokkelig tro. Hans børn skal gøre det klart, at de tilbeder Herren alene, og at intet – selv døden – kan få dem til at give efter og tilbede falske guder. Den trofaste vil regne syndige, dødelige menneskers befallinger for intet i sammenligning med den evige Guds ord. De vil adlyde sandheden, selv om det skal koste dem fængsel, landsforvisning eller selve livet" (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 248).

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Læs 1 Pet 1,3-9. Hvorfor redder Gud nogle og ikke andre fra lidelser? Eller er svaret på sådanne spørgsmål noget, vi ikke vil få her og nu? Hvorfor må vi stole på Guds godhed, selv om vi bliver skuffede, i de tilfælde, hvor der ikke sker mirakuløse befrielser,?**
- 2. Hvilke lærdomme havde vi fået, hvis denne beretning var endt med de unge hebræeres død i ildovnen?**
- 3. Ud fra vores forståelse af begivenhederne i de sidste tider, hvad kommer sagen til at dreje sig om, og hvad bliver det ydre tegn på, hvem vi tilbeder?**
- 4. Læs Luk 16,10. Hvordan hjælper Jesu ord i denne tekst os til at forstå, hvad det virkelige betyder at leve af tro?**
- 5. Læs igen Dan 3,15, hvor Nebukadnesar siger: "Hvem er den gud, der så kan redde jer ud af min magt?" Hvordan ville du besvare det spørgsmål?**

